

som der er sagt, og den skal holdes, og der var ikke andet end at videreføre Ordningen indtil Afslutningen den 1. Oktober. Jeg tror, at det ærede Medlem ogsaa selv, hvis han vil overveje det, kommer til det Resultat, at den Udvej, han tænkte paa, var ingen Udvej.

Jeg skal dernæst med et Par Bemærkninger vende mig til det ærede Medlem Hr. Stauning. Det ærede Medlem gjorde mig den Ære ved Oplæsning af forskellige Avis-citater, ikke Referater, men Citater, at beskæftige sig med de Taler, jeg har holdt i Sommerens Løb, og denne Oplæsning viste, at han ikke blot læser „Social Demokraten“ — heri har jeg altsaa gjort det ærede Medlem Uret —, men at han læser bl. a. ogsaa „Nationaltidende“. Men jeg maa sige, at det ærede Medlem har været lidt uheldig i sin Søgen efter Sandheden, fordi ogsaa netop dette Blad ligesom en Del andre Blade, der fortrinsvis har Udbredelse blandt Bybefolkningen, har bragt Gengivelser af mine Taler, som vel ikke med Hensyn til Forvanskning af mine Ord kan staa Maal med „Social-Demokraten“s, men som dog har indeholdt en saadan Omskrivning af mine Ord, at Læserne skulde faa den Opfattelse, at jeg talte nedsettende om Byerne, Byernes Erhverv og Byernes Befolkning. Jeg kan ikke paatage mig Ansvar for disse fuldkommen urigtige og misvisende Omskrivninger og Forklaringer. Hvis det ærede Medlem interesserer sig saa meget for mine Taler, hvad jeg jo kun kan paaskønne, beder jeg ham læse de virkelige Referater, der findes i mit Partis Presse, selv om det maaske nok vil koste det ærede Medlem Overvindelse at skulle til at læse Provinsens Presse. Hvis det ærede Medlem vil følge den Anvisning, vil han imidlertid se, at det er ikke fra mig, lige saa lidt som det i det hele taget er ude fra Landet, at der gøres Forsøg paa at drive Klassepolitik eller sætte de forskellige Erhvervsgrupper op mod hinanden, men at disse i samfundsmæssig Henseende skadelige Bestræbelser udgaar fra Kredse, som det ærede Medlem meget godt kender.

Det ærede Medlem fremturer i sin Paa-stand om, at jeg har talt nedsettende Ord om Arbejderne; men det kan jo ikke nytte at paastaa det, for det har jeg ikke. Det ærede Medlem forveksler stadig sig selv og sit Parti med Arbejderne. Det er Socialdemokratiets Politik og hele den Demoralisation, der fra denne Politik breder sig ud over Landet, som jeg har udtalt mig om og udtalt mig imod. Det ærede Medlem var igen inde paa en Omtale af Skovarbejdernes Løn, og der var nok af voldsomme og buldrende

Ord, men nogen Begrundelse for, at Staten skulde give højere Løn, end Tariffen angiver for det store Antal af Skovarbejdere i de private Skove, nævnte han ikke. Det ærede Medlem talte om Ultimatum og om, at jeg kun havde Interesse af at sætte Lønnen et Spark længere ned, som det ærede Medlem udtrykte sig. Det er ganske urigtigt; jeg har aldeles ikke ønsket at blande mig ind i dette Lønspørgsmaal for Skovarbejdernes Vedkommende. Jeg har sagt, at hvis der kan gives nogen som helst Begrundelse for, at Staten i sine Skove skal betale en højere Løn, end der gives i private Skove, skal Skovarbejderne i Statens Skove ogsaa have denne højere Løn. Det ærede Medlem talte om Regnvejrsdage, men jeg maa herom sige, at der er jo ingen Forskel i den Henseende mellem de Arbejdere, der arbejder i Statens Skove, og de Arbejdere, der arbejder i private Skove. Det regner ikke mere i Statens Skove end i private Skove; Forholdet er ganske ens. Jeg lyttede efter en Begrundelse, men der var ingen. Det ærede Medlem undskyldte sig med, at han havde ikke haft Tid at tænke over Spørgsmaalet her og indsamle Oplysninger, inden han tog Ordet. Mon det saa ikke havde været bedre, om det ærede Medlem helt havde undladt at spille Tingets Tid med sine Betragtninger over dette Spørgsmaal? Det ærede Medlem beklagede, at jeg ikke havde udtalt mig om, hvorvidt det var eller ikke var muligt for en Skovarbejder at leve af 93 Ø. i Timen eller 45 Kr. om Ugen. Jeg skal dertil sige, at jeg har ikke anset det for at være min Opgave at opkaste mig til Dommer over, hvorvidt de overenskomstmæssigt fastsatte Tariffer er for høje eller for lave. Jeg har peget paa, at der er en saadan Forskel og en saa uretfærdig Forskel mellem de Tariffer, der gælder, at det er et Forhold, der synes at trænge til at blive taget op til Overvejelse; men jeg har ikke ønsket i nogen Maade at gruble over, om Lønningerne er for høje eller for lave. Hvis 93 Ø. i Timeløn er for lav en Betaling, maa jeg derom sige, at det er ikke mig, der har fastsat denne Betaling, men det er den saa højt lovpriste Tarif, der angiver denne Løn. Dernæst vil jeg sige, at det ærede Medlem maa jo vide — hvis han overhovedet har sat sig ind i hele denne Sag —, at Skovarbejdere arbejder i Almindelighed slet ikke for 93 Ø. i Timen, for de arbejder i Almindelighed slet ikke for Time-løn, men det almindelige er, at de har Akkordarbejde, og efter hvad der er meddelt mig, vil en dygtig Skovarbejder ved almindeligt Arbejde tjene ca. 70 Kr. om Ugen ved de Akkordsatser, der er gældende.